

IZJAVLJENA -
PROSVJETNO
uredništvo lista
SARAJEVO

NEZAVISNI KULTURNO-PROSVJETNI I INFORMATIVNI LIST

Pretprijava
Godište: ... Din 72-
Poluprijava ... Din 36-
Trojuprijava ... Din 18-

Uredništvo i uprava: Kundurđiluk ulica broj 221.

Izlazi svakog petka

God. I.
Pretprijava za šest mjeseci
Godište Din 120-

1. novembra 1935. Sarajevo 5. šabam 1353

Rukopisi se primaju do
utorka u podne Br. 5.

Po djelima se nagrada i kazna stiže

Eteiziu-bil-lahi
Vel-ilejli izn jeşia - Ven-nekari
te delidela - Ve ma halek-
zeke ve ul-usa - In na ştejek
leleli.

Kur'ani-kerim.

Nepromjenljivi zakon Božji — sunet-lah — je u svijetu uspostavio stalne i nepromjenljive propise, po kojima se šitav život razvija. Odrabla je Sve-mogućeg Allaha da Is-tina i dobrota moraju pojavitijati i da one čovjku donose sreću i spasenje. Za-blude, poroci, nevaljalština i neznanje moraju ustupiti mjesto dobroti, ču-dorednim vrlinama i nauci, jer su to glavni temelji na kojima se zasniva glavni temelj na kojima se zasniva glavni i napredak u životu. Čovjek se u svom životu trudi da postigne razne i mnogobrojne uspjehe i da radom za-dovolji svoje velike potrebe. Dobro-namjerni ljudi koji su skloni dobrim djelima i rade dobra djela, sa lakom-šću savladavaju teškoće u životu. Ljudi, koji su skloni podlostima i nevaljal-štinama nailaze u životu na teškoće i stradanja.

U poglavlju «Lejle» — noć — Sve-mogućni na Allah poučava na zadatke koji stoje u životu i kaže da čemo prema djelima svojim biti nagrad-ivani ili kažnjavani. Noć i tmina noćno šito nam predstavlja zabludu i nezna-nje, treba da ustupe mjesta svijetlu danjem, da svjetlo nauke i dobrote obasja i napuni ovaj svijet. Sve-mogućni nam Allah kaže:

Svratite najveću pažnju na kod za-strel (tminov svijetlo danje) I danu kod punim svjetlom zasja! Pazišto šito Božji muško i ženako! Zaišta su vođa nastojanja različitia i mnogobrojna. — (Radi toga) sveiki koji dade i žrtvuje (svoj imetak) as-čuvu se (teških posljedica u životu).

— Ko naplijebe vjeruje li čemo mu u najvećoj mjeri olakšati posljedice (života). — Škrtici i koji misli da mu je nepotreban (Allah). — Koji ono što je najprieše emdra lišnim mi čemo utrti puteve, koji će ga teškoćama voditi. — Neće mu koristiti bogatstvo njegovo kada ga nestane. — Naše je da upućujemo na pravi put. — Zaišta je naše prvo i posljednje (za to nam ne može nakoditi njeđa zabluda, niti šije ideja stazom dobrota). — Za to vas upozoravamo i strahom i strahotim plakačkim plamenovima. — Oni će pašiti i pritići one teške nesrećnike koji su istinu emtrali da je laž i okretali se od nje. — Daleko će biti od te strahne naire oni koji su se v-ereno čuvali imetka svoj dječiji tro-šeći da kod Bogu tišti budu. — Radi utješnog dobra neće mihi nagraditi biti. — Samo će ta nagrada biti radi traženja Božjeg puta i zadovoljstva njegovog Velikog Gospodara. — A Bog će sigurno zadovoljiti biti.

Sve-mogućni Bog je čovjeka stvorio kao društveno biće. Svoj uspjeh i svoju sreću u životu može čovjek sa-mo postignuti u svojoj zajednici, ako pomaže svojim radom razviku zajednice. Zato nas Sve-mogućni Allah u ovom poglavlju upozorava da poma-žujući Njegovu veliku zakonu i njih erpino pouku, da svojoj sreći i svo-jevo zadovoljstvu utremo putu. Bog nam kaže i naređuje da iz dana i no-

ći erpino pouku, da promatramo ka-ko on savršeno na zemlji život stvori. Muško i žensko stvori da bi se život na zemlji održavao. Pouči nas da će sa lakom životne poteškoće savladati samo oni, koji za zajednicu žrtvuju, koji se čuvaju i koje posljedice svog nezamrzanog rada. Upozori nas, da će teško stazom života broditi svi koji se ogreše o Njegovu veliku zapovijest pomaganja bližnjega. On nam je po-kazao puteve kojima treba da idemo, ali nas upozorava da se u svoje snage previše ne pouzdavamo, nego da ga molimo da nas on pomaže u sa-mom našem. Zato nam kaže da on sa-mo upućuje na pravi put, ali ne od-izvora, koji, koje trebamo od Njega tražiti. Reče nam, šak'tica i nevaljaš-ke koji živi u svojoj zajednici, a neće da se svojoj zajednici eduži, koji misli da bez pomoći Božje može živjeti, da će nasredati. Ali i oni koji dobra čini, i oni koji se opčinama plaše treba da bude svjestan sve što čini, da se svi čini. Zato Bog kaže da je on prbi i po-sljednji da mu ne koriste dobra djela smrtnika a niti mu šete opasne ni-hove.

Njegovu Allah upozorava ljude na njihove dužnosti, nalaze im da ra-sumom svojim dolaze do spoznaje istine. Koji se budu ogriješili o ovaj Njegov veliki poziv stići će ih teška kazna. Pakleni plamenoj sagorje-vaće i uništavaću ovake nesrećnike. Teška je kazna onih, koji se ogriješio o dužnosti svoje zajednice, koji svoje snage ne žrtvuju za dobro svoje za-jednice. Ova će kazna stignuti samo teške nesrećnike, bijednike duha. Ali oni koji budu slijedili zapovijest Sve-mogućeg Allaha, koji se oduže svoj zajednici zaslužiće veliku nagra-du, stići će ih zadovoljstvo Velikog Gospodara. Vasione jer su udovoljili svojim životnim ciljevima, plaćajuću svoju svoju zajednici i pomoćnici je u svakom pravcu.

Neka nam vaza pred očima stoji velika djela nemrhnih velikana koji su se sa svojim radom žrtvovali za dobro zajednice. Neka nam lebdj pred očima lik velikog Ebu-Bekira koš je svim snagama svojim pomagao sla-bijima muslimanima zajednicu u pr-vim njenim početima. Neka nam lebdj pred očima veliki lik fundine Bi-ja, koji se izlagao i najvećim patnja-ma i nevoljama pobijedivši mekanski muštrika, koji nije hio odstupati od svoj veliki uvjerenja da je naj-glavniji cilj čuvati jedinstvo zajed-nice i pomagati i jačati tu zajednicu. Šetimo se sa grozom nesrećnika i bijedika Ebu-Džehla i Hafebin-ti-mejta koji se su utroili da cijepaju zajednicu da joj podvaljivaju snage njezine.

Moramo težiti da postignemo svoje dobro i sreću a to ćemo samo postig-nuti ako budemo slijedili zapovijedi i odredbe sve-mogućeg Tvorca koji nam reče da samo prema našim djelima na-građi i kaznu postizavamo.

Utišlet sa otvorenja džamije u Ivančićima

U petak 25. oktobra otvorena je u Ivančićima, jednom selu sarajevskog sreza novosagrađena džamija. Još prije tri godine su ova džamija sa-građili poštvovalni tečnici iz Ivančića i okolišnih sela u džematu Čifluk Crna Rijeka.

Poštvovalni koji naš seljak poka-žu u podizanju vjerskih objekata mora se čovjek diviti, ali a druge strane mora najostrije osuđiti. One, koji idu tako daleko pa tu poštvovalnost čak i bagatelizira. U ovim teškim vremenima ekonomske krize, naš muslimanski seljaci svijet pokušavaju lebi samoprijegom i poštvovalnošću, žrtvuje i daje toliko da se čovjek mora čuditi odakle i kako on ta sredstva snabde. Samo iskrena ljubav prema vjeri može čovjku ponukati na ova-kove žrtve. Iz ovoga moramo stvoriti jedan poučno tako zaključak da je naš seljak kulturno mnogo konstruktivniji od našeg građanina, jer živi u mnogo težim prilikama. To je neprahvaljivo blago moralnih vrednota ko-je treba čuvati i njegovati i te vred-note još jače razvijati.

Ali bolna je pojava u našem društvenom životu da mi to našoj veliki snazi ne posvećujemo dovoljno pažnje, i u koliko je posvećujemo vrlo je slaba i nemznata. Naš seljak ima mnogo smisla za kulturni vjerski ži-vot. Samo mu treba pokazati put i naći kako će on da se u tom pravcu razvija. To bi bila naročita dužnost mjerodavnih vjerskih faktora koji bi morali maksimum svoga rada posve-titi kultiviranju i unapređivanju mo-ralnih vrednota našeg čestitog seljaka. Mjerodavni vjerski faktori po svojoj službenoj dužnosti a i po svo-joj moralnoj odgovornosti koja je vrlo velika, trebali bi biti u stalnom dodiru sa našim seljačkim svijetom, kako oni vrlo rjeđo obilaze i vidaju.

Jedan vrlo značajan momenat koji nam govori o slabom stanjanju i o razvijanju ove kulturno humanitarne svijesti kod našeg seljaka je slučaj sa otvaranjem džamije u Ivančićima. Kako rekomo još prije tri godine džamija seljaci su sagradili ovi džami-jasni seljaci, ali oni nisu razmišljali o vjerskim službenim radnicima koji su im pomognu pri podizanju ove džamije. Oni su doprinijeli velike žrtve, sagra-dili su sebi džamiju, tu kulu svetilju, i bili su sretni i radosni kad su to li-jepe djelo dovršili. Nijesu mogli ni pomisliti da će morati tri godine čekati da im se dozvoli otvaranje ove džamije. Ali eto to je jedna kruta stvarnost. Pravile su im se razne smetnje pod izgovorom da treba dža-miji osigurati sredstvo za održava-nje, kao da bi ti ljudi koji su toli-ko pažnje i toliko truda dali podizajući ovu svoju dragu zgradu, zanemari i za-boravili da je njihova dužnost da tu džamiju i održavaju, da plaćaju imama i drugo. Tri godine je bilo nepo-trebno oćekanje, i nepotrebnog u-bijanja volje i poleta kod ovih po-štvovalnih ljudi, koji bi davno bili osigura-ni sva ta sredstva da se je na zgo-dan i pristupačan način a njima po-stupalo. Ali birokracija, koja se ne-potrebnio uvukla i u našu vjersku ad-ministraciju pokazala je svoje strane svoga rada. Mjesto da se ovi seljaci ohrabre i osokole, da im se izrazi za-hvalnost za ovu njihovu poštvovalnost,

oni nailaze na smetnju kod onih koji bi trebali da ih savjetom pomognu. Odgovorni vjerski faktori nijesu ni-kad pokušali da počnu dječju me-đu ovim seljacima, da ih upozore na njihove dužnosti, da u njima probude ljubav i poštvovalnost kako bi mogli izvršiti ono što izvjesni propisi traže i zahtijevaju. Suhoparna akta kad se radi o stvarima koje dolaze iz polja poštvovalnosti ne postizavaju ni-ka-kva uspjeha. Tu može uspješno dje-lovati samo živa riječ. Naš je seljak najposposniji da u svoju dušu i svoje srce nakalemi lijepu i poučnu riječ, da je svojoj prihati i primi pa na-mak se od nje i najveće žrtve tražilo. Bio sam svjedokom spontane izvje-štie ovih seljaka koji su ustrajali u svo-jem zahtjevu i konačno su pobijeđili.

Ova ustrajnost zadivljiva i napu-jaća je vjerna da se među našim svjet-om sve dobro uspije kad se jedan-put započnu moći i moraju završiti po cijenu najvećih žrtava. O ovome odgovorni vjerski faktori moraju da povedu ozbiljnih računa i iz ovog mo-rajaju da izvuku pouku da je naš na-rod ustrajao u svim dobrim i koris-nim akcijama, da on jedno započeto djelo neće ostaviti na pola puta. Pe-red ove najveće krize seljaci Ivančića i okolišnih sela podigli su jednu zgradu i doveli je pod krov koja je naša da osigura sredstva za održavanje nove podignute džamije. Da su od-govorni vjerski faktori na zgodan na-čin postupali sa ovim svijetom ovi bi zgrada davno bila podignuta, i bio bi postignut onaj cilj za kojim je na-rod težio i koji su težili obnoviti vjerski faktori čuvajući svoje pro-pise.

Ovo je jedan eklatantan primjer koji nam jasno pokazuje da u vjers-kom, kulturnom i humanom životu moramo slijediti pravila i načela propi-si i odredbe koji su mnogo puta smetnja da se u narodu budu istinski vjerski osjećaj, poštvovalnost i dobro-tvornost. Ovo nije jedinstven slučaj da se ovako birokratski postupalo u stvarima koje su nam najbliže, na-ego traži i živa riječ koja mora da duhove probuđuje i potstakava.

Ovakovih i sličnih slučajeva gdje se ometalo razvijanju kulturne i humanitarne svijesti kod našeg svijeta bilo je u vidu seljaka. Mora se po-žaliti da kod nas nije razvijen ansioz-nost kolektivne savjesti u promicanju općih interesa zajednice. To se slobodno može reći i za naše odgovorne vjerske faktore, koji razvijanju te humanitarne svijesti ne posvećuju onoliko pažnje kako je to slučaj kod jedne jedine džamije u ovom selu. Neki se ponovo ovakovi i slični slu-čajevi kakav je bio sa otvaranjem džamije u Ivančićima, nego ova nasto-janja trebala što više promicati i hrabriti, budu u svijetu smisao i hrabriti, kao da doprinosi što veći uspjeh, jer jedna džamija koja je od narod-čine važnosti za razvijanje pravi-llnog vjerskog života na našem selu. To je pitanje imama matičara i uređivanje

